

Aloe Vera nám vrátila dceru

... 16-té narozeniny 2007

O účincích Aloe Vera již bylo napsáno spousta článků a studií, o kterých by se dalo dlouze povídat a rozebírat pro a proti, ale pokud se člověk na vlastní kůži o tom nepřesvědčí, málokdy uvěří. Jen těžko se dá slovy vylíčit to, co jsme zažili, ale pokusím se o to, aby i ti, co nevěří v léčivé účinky Aloe Vera, začali přemýšlet o svém zdraví a prevenci nemoci. Psal se rok 2006 a naše 4 členná rodina si spokojeně žila všedností rodinného života v rodinném domku na jihu Moravy v jedné osadní části Vyškova, dokud nepřišel měsíc září. Syn Michal nastoupil do 2. třídy ZŠ a dcera Kateřina postoupila na vyšší stupeň 8 letého gymnázia. Již v prvním týdnu docházky do školy se u dcery objevil kašel, nadměrná únava a nechutenství, ale to jsme přisuzovali nachlazení ze změny počasí a také prázdninovým aktivitám naší dcery, především jejímu největšímu koníčku – péči o koně na jednom ranči nedaleko domova, kam Káča takřka každý den ráno dojížděla a večer se vracela. Nebylo těžké poznat, kdy je doma, protože její zpěv se linul celým domem, zkrátka byl jí plný dům. Ovšem těch prvních 14 dní školy bylo doma hrobové ticho! Dceru jsem většinou našla ležet v posteli a to u ní nebylo normální. Kašel natolik zesílil, že neřekla bez zakašlání ani holou větu a zpěv? Oslabené hlasivky a dechová nedostatečnost jí nedovolily vydat ze sebe žádný tón. Tehdy ještě odmítala jít k lékaři, protože by nemohla o víkend ke svým milovaným koním, ale v úterý 19. 9. 2006 mě sama požádala, abych s ní k lékaři zašla, protože nemůže dýchat,

má bolesti zad a nastupující horečku. Konečně si dala říci. Obvodní lékařka po vyšetření nám sdělila diagnózu: zánět průdušnice, a nasadila ATB. Za 10 dní jsme měli přijít na kontrolu. Za těch 10 dní léčba ATB vůbec nezabrala, ba naopak dcera se cítila stále hůře a teploty jí kolísaly od 38° až ke 40°C.

NIKDY NEZAPOMENU na den 29. 9. 2006.

Ten den bylo Michala a tedy manžel i syn měli svátek. Těšili jsme se, jak to oslavíme, až se táta vrátí z práce domů. Byl to pátek a syn měl ve škole ředitelské volno, tedy jsem ho musela vzít na kontrolu k lékařce s dcerou sebou. Při kontrole paní doktorka dceru opět vyšetřila a poslechový nález na plicích se jí nezdal, proto nás odeslala na RTG vyšetření. Čekání na popis snímku bylo nekonečné. Dcera se dusila kašlem, k tomu ta její horečka, syn neposeděl na místě a nás stále někdo předbíhal. Sledovala jsem jen, jak se do popisovny schází lékaři, tak jsem si říkala, že tam mají asi nějaký vážný případ. Zhruba po 35 minutách vyšla sestra se zalepeným RTG snímek v ruce a vyslovila naše příjmení: „Hudcovi?...“ Vstala jsem a ona mi podávala snímek se slovy: „Jděte zpět za vaší paní doktorkou, ona už na vás čeká, ale jděte bokem, nechodte do čekárny.“ Věděla jsem, že je zle! Víím, že v té době byl zjištěn výskyt neznámého zmutovaného tuberkulózního viru a tak jsem se zprudka do Kačky pustila: „Ty máš určitě tuberku, to máš z těch tvých koní, co teď budeme dělat?...“ Byla jsem v tu chvíli sobecká a zlá, ale to jsem netušila, co nás čeká v ordinaci lékařky. Zatukali jsme bokem na ordinaci. Sestřička pootevřela dveře, vzala si snímek, řekla ať chvíli počkáme a dveře zavřela. Po chvíli je zase otevřela, dala Kačce kelímek, že potřebuje vzorek její moči a mě se synem pustila do ordinace. Tam dala Míšovi hromadu časopisů do rukou a poslala

Fakultní nemocnice Brno, Brno 62500
D I. dětská interní klinika
Propouštěcí zpráva

Str: 1 Č.chor.: [redacted]

Pacient: HUDCOVÁ KATEŘINA [redacted] Zdr.poj.: 211
hospitalizován od: 29.09.2006 do: 19.10.2006
[redacted] Vyškov 68201

ZÁKLADNÍ ANAMNÉZA:

Referuje matka:
RA: I. otec matky zemřel na IM, DM od 36 let, na inzulinu, astmatik, bérčové vředy, matka matky po hysterektomií pro prolaps dělohy matka otce nádor nadledviny před 15 lety, stále žije, otec otce zemřel na IM v mladším věku, kolem 45 let
II. matka r. 72, pracuje jako policejní inspektor, zdráva, sourozenci matky - bratr hypertenze, jinak zdrávi otec r. 69, živnostník, nestýkájí se
III. nevlastní bratr ze strany matky, GIT potíže několik nevlastních sourozenců, nestýkájí se
OA: pac. z l. tět., těhot. i porod v termínu, spontánně záhlavím, p.v. 3480g/48, křížená nebyla, novor. žl. měla, FT 3-4 dny, kojena 6 měsíců, nyní strava bez omezení, kyčle v normě, AD vit dostávala, PMV - v l. měs. života podezření na EPI, do 2 let v péči neurologa, brala sedativa, nyní již bez terapie, další vývoj v normě, Předchorobí: běžné resp. infekty, neurol. onem., infekční mononukleosa v 04 úraz - asi v 6 letech povrchní úraz hlavy kolotočem, operace - APPE 04,
FA: HAK - Evra - náplastové, nyní vysazeno Menses 3. den
Alergie: asi Dorsiflex nebo Sinecod - nyní mírně oteklá v obličeji po včerejším podání
GA: HAK nasazen před 3 měsíci, jinak menses pravidelná 28/5 od 11 let
DIN: varicella Očkování: žádné
Hospitalizace: neurologie v Vyškově v 1 měsíci, s APPE Vyškov, oční pro útvar u oka v 10/02
SA: v domě, zvířata- psi, želvy vodní, had, křeček, slepice, kocour
EA: 0
ALERGIE: Dorsiflex, Sinecod

NYNĚJŠÍ ONEMOCNĚNÍ:
Odeslána z nemocnice Vyškov/ kde proveden rtg plic /na onkologický stacion EDN jako susp. metaprocess na plicích a odtud na ambulanci I.DIK k přeléčené susp. BPN./ rtg PND negat./

Nemocná od 21.9., začala pokašlávat, T kolem 38°C, od 25.9. nasazen Doxybene, poslední dávka včera.
Na onkol. ambulanci- zopakovaný rtg plic - RTG plic a srdce:
V obou plicích křídlech mnohočetná splývavá drobná - až nodulární - zastínění s neostrou konturací, oboustranně, s maximem ve středních polích. Vpravo parakardiálně cárovitá pl. kresba
Hily jsou oboustranně neostře ohraničené, vpravo mírně zvětšený.
Vpravo reakce vedl. interlobia.
Bránice volná, pouze vpravo susp. otupený zevní úhel.
Srdce nezvětšeno, stín horního mediastina v normě.
Nnutný ko snímek k posouzení vývoje. Atyp. pneumonie?
Meta proces t.č. nevyloučím - dále ev. CT vyšetření.
Laboratorní výsledky vč. testy tbc?

UZ břicha v normě.

ho do čekárny. Nechápal jsem co se vůbec děje? Mně sestra posadila na židli a postavila přede mně sklenici vody. Nechápatě jsem se zeptala: „Co se děje paní doktorko?“ A z jindy usměvavého obličeje mladé lékařky, vážným tónem zaznělo: „Paní Hudcová, mám pro vás velice nepřijemnou zprávu, Kačenka má pravděpodobně někde v těle nádor a ten jí metastazoval do plic...“ Vyhrkla jsem: „To nemyslíte vážně? To není pravda, to nemůže být pravda, vždyť má jen horečku a kašle... ukažte mi ten snímek, chci to vidět!“ Lékařka se slovy, že tam stejně nic neuvidím, protože plíce jsou zasaženy ze 75%, snímek vytáhla na světlo proti oknu a... Jsem bývalá zdravotní sestra a tak jsem to musela vidět na vlastní oči... nechápala jsem, kde se to v ní vzalo? Plíce měla takřka celé zastřené silně bílým stínem a provazovitě svázanými uzlíky. Lékařka pomalým tichým hlasem řekla: „Kačka musí být okamžitě hospitalizována, na onkologii v Brně už na vás čekají, vše je zařízeno, jen mi řekněte, zda budete chtít sanitku nebo jí tam odvezete?“ V tu chvíli jsem se probrala. Musím zavolat manželovi, ale třes, pláč a úzkost, která mě přepadla, mi dovolila pouze vytočit číslo a vzlykavě říci: „Prosím tě přijď hned k doktorce...“. Manžel se za 12 minut v uniformě objevil v ordinaci a vyslechl si verdikt,

kteřý nám změnil život na dlouhou dobu. Dcera seděla mezitím se synem v čekárně. **Ptala jsem se nahlas sama sebe: „Jak jí to mám říci? Je to 15letá holka, která má život před sebou, jak jí mám říci, že jí vezeme do nemocnice na onkologii?...“** Lékařka mi navrhla, že jí to sdělí, ale odmítla jsem: „Ne, to musím já sama, kdo jiný by jí to měl říci než máma?...“ Vzala jsem Kátu kolem ramen a cestou z čekárny jsem jí koktavým hlasem řekla: „**Kači, musíš jít do nemocnice, máš...“**, hrdlo se mi stáhlo a nemohla jsem tu větu ze sebe vydat... „**Co mám, co mi je?“** už se slzami v očích se mě Kačka ptala. Bylo to těžké pokračovat, ale musela jsem, není to malá holka, abych jí lhala, stejně by se to dozvěděla po příjezdu do nemocnice... „**máš někde v těle nádor, který se ti rozesel do plic, proto musíš okamžitě do nemocnice, aby tě mohli léčit, abys byla zdravá“**. **V tom se mě syn, který šel po mém druhém boku, zeptal: „Mami, Kačka nám umře?“** Dcera i já jsme se rozbřečely ještě víc a klopytavým krokem šly pomalu k autu. Jeli jsme domů zabalit věci do nemocnice. Cestou nám dcera řekla, že chce jet ještě za spolužáky do školy a rozloučit se ke koním. Bylo to přišerné. Ve škole probíhala výuka, ale přesto jsem požádala profesorku o výjimku, aby Katka mohla říci spolužákům: „Ahoj, mám vás všechny moc ráda...“ Následoval pláč a slzy se objevily i na tváři hochů. Ze školy jsme jeli zavést syna k babičce na hlídání a pak následovala krátká návštěva na ranči. Tam, po krátkém rozhovoru, majitel bez jakéhokoliv slova Kačce sám osedlal jejího nejmilejšího koně Karoška a Kačka si na něm vyjela. Její krásné dlouhé vlasy vlály ve větru a ona se pevně držela v sedle. Bylo to jako loučení, jakoby to mělo být naposledy. Mičky jsme s manželem seděli u ohrady a sledovali, jak jí to moc sluší na koňském hřbetu a jak krásně jezdí. Asi po 20 minutách jsme odjížděli všichni se slzami v očích směrem do Brna.

Přijeli jsme do dětské nemocnice, kde na nás už opravdu čekali. Začala sága spousty vyšetření. Od příjmového lékaře jsme se asi za hodinu dozvěděli, že neví co s ní, protože ta etiologie je tak nejasná, že si netroufnou ji umístit na onkologickém oddělení. Dalších 30 minut jsme čekali, než se lékaři dohodli. Umístili ji do proskleného pokoje jednoho oddělení, kde byla úplně sama a návštěvy nám omezily na 1 osobu a to matku. Pracovala jsem na směny, takže jsem za dcerou dojížděla každý den, třeba jen na pár minut, jen aby věděla, že jí mám ráda a aby to nevzdala! Ty první dny byly hrozné a noci ještě horší. Doma bylo bez Kačky pusto prázdno, syn se stále ptal, kdy Kačka přijede a jestli nám neumře, kreslil a psal jí dopisy. Díky mému báječnému manželovi i přesto, že

jsem jako manželka a máma v tu dobu doma nefungovala, všechno klapalo. Snažil se držet chod domácnosti, jak se dá, aby bylo všechno OK a za to mu vyjadřuji obrovský DíK. Kačce byly nasazeny i.v. antibiotika, tzv. Cefalosporiny a nejhorší bylo, že jí stále praskaly žíly. Každý druhý den museli chodit lékaři z ARO a zavaděli jí novou braunylu. Byla na

tom psychicky velice špatně o to víc, když měla bolesti a vysokou horečku. Volala mi v noci, že už nemůže, že to vzdává, že se stejně neuzdraví a umře... Proplakané noci z pocitu bezmocnosti si málokdo dokáže představit. Mým dotazům na diagnózu onemocnění dcery se stále lékaři vyhýbali a zkoumali dál. Sdělili nám jen, že stále čekají na výsledky vyšetření na TBC a imunologii a že za tu dobu mohou pouze prokazatelně potvrdit, že má v těle obrovské množství chlamydií. **Stav u dcery stále kolísal a tak lékaři svolali konzilia na její onemocnění a když 30. 11. 2006 vyšly pozitivní tumor markry, rozhodli se provést celkový screening těla, který odhalil množství 29 ložisek v dceřiných plicích.** Poté se lékaři rozhodli provést invazivní metodou (operativně) i odběr vzorku ložiska z plic na histologické vyšetření.

Dne 18. 12. 2006 jsme byli s manželem pozvaní na rozhovor s lékaři a operátorem, který nás měl obeznámit s riziky a komplikacemi operace. Po tomto rozhovoru jsme měli podepsat souhlas k operaci tzv. thoracotomii (řez přes hrudník). Pan primář, který Kačku měl operovat, nám sdělil, že pokud se prokáže diagnóza, kterou předpokládají, tak je riziko při otevření hrudníku, že se rozsev dostane postupně i do celého těla a pak prognóza je 3 týdny až 1 měsíc života dcery. Dalí nám 10 min. na rozmyšlenou, zda budeme souhlasit. S operací jsme s manželem souhlasili, ale pouze thoracoskopicky (sondami). Lékaři zuřili, ale představa, že bude mít dcera rozřízný hrudník a pár týdnů života, které by strávila v nemocnici, byla ubíjející. A co když se uzdraví, to už v životě nevyjde v létě bez roláku, natož v plavkách... Operace byla stanovená na 19. 12. 2006. Po operaci mi paní asistentka sdělila, že dcera měla srostlé plíce k pohrudnici a plicní laloky byly srostlé k sobě masivní vazivovou plenou, ale k ložiskům ve středu plic se nedostali, jelikož byla plíce zkolabovaná, tedy vzali velice malý vzorek z okrajové části plic, kde bylo velké

... před operací prosinec 2006

množství vaziva a to znamená, že výsledek histologického vyšetření může být zkreslený a nepřesný. Slušně řečeno, nedovolili jsme do dcery řezat, tak se to asi nepovedlo, jak chtěli, protože přes optiku jsou omezené rozhledy než když je to vidět jasně před očima. Dne 24. 12. 2006 na vánoce nám dovolili vzít Kačku na pár hodin domů, mezi infúzemi a dne 30. 12. 2006 jsme si ji vezli domů už nastalo.

Při propouštění nám sdělili, abychom si za 14 dní zavolali o výsledky a domluvili se na kontrole. Dostali jsme pár léků z ATB řady do 3. 1. 2007. Za 14 dní jsem volala o výsledky, ale nebyly, tak jsme čekali dál. Dcera byla naprosto bez léků, ale stav nic moc, bolesti zad, křeče v břiše, zvracení, únava a hlavně psychicky na tom nebyla moc dobře, protože jsme stále nevěděli nic. Vzala jsem si měsíc dovolené a byla s dcerou doma. 1x týdně jsem se s ní jela podívat za spolužáky do školy a pak na ranč na koně, aby měla motivaci a chuť do života. No a pak přišel den "D" a to čtvrtek 18. 1. 2007, kdy jsem s dcerou šla po návštěvě školy na oběd do místní restaurace, kde jsem potkala bývalou kolegyni paní Zdeňku Gottvaldovou, která se dala se mnou do řeči. Vyslechla si náš příběh a nabídla mi pro dceru Aloe Vera Gel a kontakt na špičkového odborníka MUDr. Formánka. Dlouho jsem neváhala a podepsala registraci, abych mohla využívat výhod pro LR-partnery a nakupovat pro dceru AV za výhodnou cenu. Dle doporučení MUDr. Petra Formánka, kterému jsem volala na LR-Hot line, jsme nasadili „Mega“ dávku AV, k tomu ProBalance a Bioxan. První týden kúry AV se dceřin stav zhoršil, ale MUDr. Formánek mi sdělil, že se to stává, ale stav se pak postupně začne zlepšovat a dostávat k normálu.

Začátkem února 2007 jsem volala asistentce do nemocnice, jestli už mají výsledky a kdy máme přijet na kontrolu. Datum bylo stanoveno na 19. 2. 2007, kdy jsme se s dcerou dostavili do Brna do nemocnice na kontrolu.

ALOE VERA – ZKUŠENOSTI

Tam jí byla provedena nezbytná vyšetření – RTG, krev, moč a čekali jsme na výsledky. Výsledky byly ku podivu lékařky velice dobré. Krev CRP-6,4 mg/l (dříve 138,8 mg/l) a RTG plic-regrese nálezu a proto na její dotaz, co dceři dáváme, moje odpověď zněla: „Preparáty z Aloe Vera a to od 18. 1.“. Lékařka toto napsala i do zprávy a řekla, že máme přijet za měsíc na kontrolu.

Dceřin stav se nadále zlepšoval a domácí forma studia jí příliš nevyhovovala, proto po konzultaci s lékařkou a ředitelem gymnázia byl schválen individuální studijní plán s docházkou 2 – 3 hod. denně na konzultace do školy. Kačka se snažila, aby neztratila krok se třídou a tak dělala, aby mohla být s nimi v ročníku až se uzdraví. Za měsíc březen-duben zvládla 1. pololetí. Začátkem dubna byly výsledky vyšetření jejího zdravotního stavu tak dobré, že od konce dubna nastoupila, se svolením lékařů, na denní studium. Měsíční kontroly pak následovaly celý rok a postupně stále lepší stav dcery mě ubezpečoval, že Aloe Vera je pro ni ten pravý lék, protože si mohla dovolit zase normální život i s postupnou zátěží. Odzpívala s kapelou plesovou sezónu, začala opět navštěvovat i ZUŠ – zpěv a hlavně mohla za svými milovanými koničky na ranč!

V měsíci listopadu 2007 jsme jeli opět po měsíci na kontrolu, kde výsledky byly opět v normě, ale pár ložisek ve spodní části plic se stále nacházelo. Tehdy naposledy lékařka napsala do zprávy Dg.: J160 Chlamydiová pneumonie.

Nový rok 2008 a kontrola 7. 1. v nemocnici ukázala to, na co jsme všichni vytouženi čekali. Snímek z RTG plic byl naprosto v normě bez jakýchkoliv ložiskových či infiltračních změn!!! A krevní testy? Vše naprosto v normě přiměřené zdravému člověku a to znamenalo VÍTĚZSTVÍ a že je Kačka naprosto zdravá. Skákaly jsme s dcerou v ordinaci radostí a křičely na celé kolo: “HURÁ”, jako bychom vyhrály v loterii milión!!! To i lékařka poprvé za celou dobu léčení napsala i jinou Dg.: Z039 Pozorování pro susp. granulomatosní onemocnění plic. Za celou dobu po propuštění z nemocnice nenaleznete v lékařské zprávě dcery žádnou jinou FA (farmaceutickou anamnézu), než „JEN“ Aloe Vera, vitamíny, minerály, ale i Collostrum, čili zvažte, že po operaci byla celý ten rok bez chemicky vyrobených a lékařů předepsaných léků a užívala pouze naše zlatíčko Aloe Vera Gel. Víím, že si spousta

... rok s Aloe Vera – březen 2008

Fakultní nemocnice Brno, Jihlavská 20, Brno 62500
D I. Pětská interní klinika, D I. DĚK - alergoimunol. amb.
Zpráva o ambulantním vyšetření

Pacient : HUDCOVÁ KATEŘINA ██████████ ZP: ██████████
Vyškov 68201

Datum: 07.01.2008
Diagnóza: Z039 Poz.pro pod.na on.n.pat.st.,NS
Nález: Od listopadu počátkem prosince- měla virusu T k 39.6 stC 1 den, v další h dnech jáž afebriln. týden dom. ošetřeni, jen trochu unavená, nechočila do školy, měla rýmu a zduřelé mandle. u PLDD nebyli. Normálně cvičí v TV, cvičitelka Hip hop
dg.: Aímová PLDD
FA: aloe vera, vitamíny, minerály
obj.:
hrdlo bledé, čisté, hladké. LU7 nezv. kůže čistá, dýchání volné,
čisté, srdce bpn
spirometrie: FVC 2.66l 80 %, FEV1 2.65 l 94 %, PEF 6.09l/s 96 %
MEF75-25:4.24-3.08-1.96 l tj.:77-79-97 %
RES: nález stacionární
odběry:odeslány
rtg plic: bpn

Při kontrolním vyšetření nálezy stacionární bez progresu, rtg plic již zcela s fyziol. nálezem
dop.: dále zavedený režim, chránit před infekty, kauzální terapie infektů, bez omezení fyzických aktivit, jen prevence dopadů a tvrdých doskoků.
Kontrola v ambulanci dle výsledků, zprávu zašleme.

D-KDR - D Kl.dět.RDG - RTG (centr.)
RTG plic a srdce:
Plicní kresba přiměřená, plicní parenchym bez ložiskových či infiltračních změn.Bránice hladká.Srdeční stín a stín horního mediastina v normě.
07.01.08 09:51 MUDr. Abdil-Hafiz Geas

07.01.2008 10:31 MUDr. Milena Burianová, Ph.D.

z vás řekne, že je to neskutečné, ale věřte, že nic jsme si nevymysleli, vše je doloženo v lékařských zprávách. Víte, nic na světě se nevyrovná tomu pocitu štěstí mámy, když se dozví, že její dítě je zase zdravé a nic mu nehrozí. Proto bych touto cestou chtěla na vás všechny apelovat, užívejte AV Gel i preventivně a nečekejte, až se něco stane, protože pak už může být pozdě! Vybudujte si pomocí ní silnou imunitní bariéru, abyste odolali nákazám a virům, kterých je v dnešní době čím dál tím víc zákeřných a nerozpoznaných a nejsou na ně žádné léky. Na závěr bych si dovoila použít slova jednoho z LR-partnerů pana Petra Panice: „Proč piji Aloe Vera Gel? Protože jsem nenašel jediný důvod, proč ho nepít!“ S jeho slovy se naprosto ztotožňuji a proto já i celá moje rodina ho pijeme denně a je pravda, že za celý rok jsme nebyli nemocní.

Těmito řádky bych chtěla srdečně poděkovat paní Zdence Gottvaldové hlavně za to, že mi nabídla AV Gel pro dceru a taky, že mi ukázala šanci změnit si s LR život, panu MUDr. Petru Formánkovi za jeho zájem, telefonické rady a podporu ve víru AV a v neposlední řadě panu ing. Aleši Buksovi spolu s celou firmou LR, že máme možnost mít tak silnou zbraň na posílení zdraví, jako je Aloe Vera Gel.

VELKÝ DÍK

manželé
Alena a Michal Hudcovi